

Eredmények a levelezőképzésben

A LEVELEZŐOKTATÁS célja a következő: „akár a jogi szakon, akár a tanárképzés területén, mindenki megszerezhesse a személyiségének fejlesztését legjobban szolgáló olyan szakismereteket, amelyek elsajátítására képességet érez.” Ez az elvi célkitűzés a szocialista állam magas szakműveltségű szakemberigényéből fakad.

Ami az elvvel szemben áll: **A lehetőségek korlátozottak!** Korlátozottak, részben az oktatóintézet kapacitása szempontjából, másrészt, ha valaki bizonyos szakképesítést szerez, társadalmi érdek, hogy annak megfelelő elhelyezést kapjon, — itt viszont a tervgazdálkodás által meghatározott keretek szabnak határt.

Hogyan kerülhet valaki levelezőként az egyetemre? Mi szabja meg a felvételre kerülők létszámát?

A felvételi létszámot a tanárszakos képzésnél a tanárihiány szabja meg, továbbá az, hogy bizonyos, a tanügyi igazgatásban dolgozóknak is szüksége van a pedagógus képesítésre, ezenkívül mint igényt, ki kell elégíteni; lehetőséget kell adni az egyszakosként végzett tanárok kétszakosossá készítésére.

A joghallgatóknál a jogászhiány, — határozza meg az igényeket, — azonkívül az a körülmény, hogy még vannak jogi és államigazgatási munkakörben dolgozók, akik eddig nem szereztek jogi szakképesítést.

Felvételre kerülhet továbbá minden 30 éven aluli, aki alkalmas a tanulmányok folytatására és valamilyen okból a nappali és esti tagozaton nem tudott elhelyezést nyerni.

A FELVÉTELEKKEL kapcsolatban viták folytak arról, hogy a vizsga eltérő legyen-e a nappali tagozatosokétól, akár nívóját, akár más tartalmi összetevőjét figyelembevéve. Általános az a vélemény, hogy erre nincs szükség, sőt hiba lenne ezt megtenni. A nappali tagozatra jelentkezettektől azonban — mint a gyakorlatban általában helyesen valósul meg, — inkább nagyobb ismeretanyagot, míg a levelező felvételizőktől az összefüggések elismerését kell megkövetelni.

Az oktatás jellegéből folyóan a BTK-n és a TTK-n sok és igen változatos formában történik a levelező hallgatók képzése amelyek szinte évenként kisebb módosításokon mennek keresztül. A Jogtudományi Karon a levelező hallgatóknál évek óta konzultációs központok keretében folyik a képzés, ahol az oktatók helyi gyakorlati jogászok. (Kivéve természetesen Szegedet; itt az egyetem oktatói látják el ezt a feladatot.) Ezen oktatási forma jelentős hátránya, hogy az instruktorkor, — legyenek bár kiváló gyakorlati szakemberek, — rendszerint nem túlságosan képzettek az oktatás módszertanát illetően, elméletileg közülük nem mindegyik képzett megfelelően. Ezt azzal sikerült egyensúlyba hozni, hogy a tanszék általában felvényt — tananyag sarkalatosabb problémáiról, illetve módszertani kérdésekről — az instruktorkal konzultáltak, s ilyenkor a tanszék ellenőrizte egyben az illető instruktork munkáját, esetlegesen foglalkozást is tartott.

A Kar első levelező évfolyamán kísérletképpen új oktatási rendszert, foglalkozási menetrendet vezettek be.

Tartalmilag ez a következő: Félévenként két-két tárgyból (Szigorlati tárgyból) 3-3 alkalommal, (tehát minden hónapban) 8-8 órát az egyetem oktatói vezetnek foglalkozásokat, és a hallgatók a félév végén szigorlatoznak. A foglalkozások dolgozatírást, kikérdezést (amely a felkészülést hivatott biztosítani), kiértékelést, a nehezebb részek megvitatását, konzultációt, előadást (ez eddigi anyag vitás, vagy az előadó által fontosnak ítélt részből), illetve a következő konzultáció anyagából) — foglalnak magukba.

AZ ELSŐ FÉLÉV tapasztalatai azt mutatják, ez a forma eredményes, eredményesebb a korábbi megoldásoknál. (Sőt már a II. félév erős vizsgálata is kedvező képet mutatnak!) A tervek szerint a felsőbb évfolyamokon is fokozatosan bevezetésre kerül ez a rendszer.

A következő évben már az új kísérleti rendszerben is kisebb változásokra kerül sor. Az első félévben konzultáció, illetve szigorlat a római jog és a magyar jogtörténet anyagából lesz, — eltérően az ed-

digi gyakorlattól, amelynél a félév anyagába tartozott, római jog helyett az egyetemes jogtörténet. Ez utóbbi most az államjoggal együtt a II. félév anyagát képezi.

A többi tárgyból továbbiakban is egyéni tanulással kell felkészülni a kollokviumokra.

A kollokviumok és szigorlatok kapcsán érinteni kell a levelező oktatás egyik sokproblémás kérdését, a **tankönyvek és segédletek, segédkönyvek problémáit.**

NINCS EGYSÉGES elképzelés, sokszor hangzik el olyan javaslat, hogy a levelező tagozat részére adjanak ki külön tankönyvet, hiszen nagyobb jelentősége van, mint a nappali tagozatosoknál. Jelenleg a megoldást csak törekvések, kezdeményezések próbálják elősegíteni: pl. római jogból terminus technikus' és kifejezés-gyűjtemény jelenik meg az új tankönyvvel együtt, amelyeket remélhetőleg az új tanévben kézbe kaphatnak a hallgatók.

(—feke—)

Tehetségkutató pályázat

Ismét lehetőség nyílik az egyetemisták számára, akik kedvet, tehetséget éreznek az újságírói hivatáshoz, hogy jól sikerült írásokkal felhívják magukra a figyelmet. A Magyar Újságírók Szövetsége a Szegedi Egyetemmel karöltve ebben az évben is megrendezi tehetségkutató pályázatát, amelyen az elmúlt években sikeresen szerepeltek a szegedi egyetemisták is.

A pályázaton, melynek határideje 1967 február 15-e, a Szegedi Egyetem szerkesztőségébe (Magyar Tanácsköztársaság útja 10.) beküldött legalább öt írással lehet résztvenni. Ezeknek műfaja tudósítás, riport, interjú, cikk, szatíra, kommentár, glossza lehet, verssel és novellával nem lehet pályázni.

A díjnyertes írásokat (első díj ötszáz második díj háromszázötven, harmadik díj kétszáz forint) a Szegedi Egyetem megjeleneti és közli olvasóival a pályázat végeredményét is.

Július 3-án este egy 15 fős csoporttal ültünk fel Szegeden a vonatra, hogy egy teljes hétig jóformán le se szálljunk róla. Mert bizony eddig tartott az út a Szovjetunió Kazah Köztársaságának Kuszanaszkaja-i körzetébe, a Tobolnál szétterpeszködő „Frunze” nevű szovhozba, ahová utunk vezetett. A József Attila Tudományegyetem tanári és hallgatói csoportja (15 fő) az odesszai testvéregyetemmel kötött megállapodás alapján létrejött diákcseré keretében indult útnak és távoli szülőföldre, a szovjet diákok „építőbárainak” egyik legfontosabb bázisára.

Romantika és valóság

Mindnyájunkban romantikus elképzelésekkel vegyes érdeklődés élt e távolkeleti vidékek iránt. Hiszen sokat olvastunk, tanultunk a szovjet nép e fantasztikusan nagyméretű hősies vállalkozásáról, a szűz-

Jártunk a szűzföldeken

földek meghódításáról. Sokféle változatban lépeztünk el ezeket a sztyeppéket természet-gazdaságtudományi szempontból, s ugyanúgy az ott folyó „hódító” munka méretei, nehézségei, szervezése szempontjából. Erthető tehát, hogy feszült érdeklődés, várakozás előzte meg a valósággal való közvetlen találkozást, mely mindezeket a kérdéseket eldöntötte, s életünk nem mindennapi élményét rejtette magába. Persze vállaltuk e nagy élményhez méretezett olyan velejáró kényelmetlenséget is, mint az oda-vissza vezető 10—12 ezer km-es két héti tartó vonaton való utazást, vagy hogy ottartózkodásunk alatt sem az utazás fáradalmait pihentük ki, hanem építkezéseken dolgoztunk napi kemény 10 órában. Nééz is ilyen „szűzföld-méretű” élményhalmazból egy cikk keretében beszámolni, ezért csak mozaikokban próbálom a számunkra is valóban legmerendőbb, legújzerűbb, legtanulmányosabb benyomásokat az események sorrendjében felvázolni.

Távolságok, méretek

Hogy az ember szemléletének kialakítására milyen közvetlen hatással vannak azok az objektív természeti, társadalmi feltételek, melyekbe „beleszületik”, azt a távolságokról, méretekről bennünk kialakult szemléletünkön is tapasztalhatjuk. Logikában ugyanis éppen a szűkebb kis hazánk méretein formálódott térről, időről kiala-

Kinevezésekről

Művelődésügyi kormányzatunk az 1966/67-es tanévtől kezdődően új tisztviselőket nevezett ki a szegedi felsőoktatási intézményekben. A József Attila Tudományegyetem érdemei elismerése mellett felmentették rektorhelyettesi tisztségéből dr. Fodor Géza oktatási rektorhelyettes, aki munkássága, tudományos, oktatói és hivatali tevékenysége elismeréséül megkapta a Munka Érdemrend Ezüsfokozata kitüntetését. Az egyetem Természettudományi Karán megbízatása leteltével megvált dékáni tisztségétől dr. Szókefalvi Nagy Béla akadémikus, tanszékvezető egyetemi tanár, továbbá dékánhelyettesi tisztségétől dr. Ketskeméthy István egyetemi tanár.

A Tanárképző Főiskolán érdemei elismerése mellett felmentették főiskolai igazgató tisztségéből dr. Csukás Istvánt, valamint dr. Nagy Istvánt igazgatóhelyettesét.

A felmentett tisztviselők helyére a következők kerültek. A József Attila Tudományegyetemen oktatási rektorhelyettesé dr. Szalay László egyetemi tanárt nevezték ki. A Tanárképző Főiskola új igazgatója dr. Szendrey János tanszékvezető főiskolai tanár, új igazgatóhelyettesé pedig Nagy Pál főiskolai docens.

A József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karának új dékánja dr. Grasselly Gyula

egyetemi tanár, új dékánhelyettesé pedig dr. Gilde Ferenc egyetemi docens.

Tudományegyetemünk II. számú Irodalomtörténeti Intézete élére dr. Csukás Istvánt nevezte ki egyetemi docensként igazgatónak a művelődésügyi kormányzat. A Földtani Tanszék vezetője dr. Balogh Kálmán egyetemi tanár lett. Dr. Kalocsai Dezső tanszékvezető egyetemi tanárrá nevezték ki a Filozófiai Tanszéken. Az Egri Tanárképző Főiskoláról az Újkori és Legújabbkori Magyar Történeti Tanszék-

re helyezték át dr. Szántó Imre docent.

Az új tanévvel kezdődően docensé neveztek ki a Természettudományi Karon dr. Kedves Miklóst a Növénytan, dr. Bartók Mihályt és dr. Matkovics Bélát a Szerves Kémiai, valamint dr. Császár Józsefet az Általános Fizikai és Kémiai Intézetekben. A Bölcsészettudományi Karon dr. Serfőző Lajos a Középkori Magyar Történeti Tanszéken, az Állam és Jogtudományi Karon dr. Nagy Károly a Nemzetközi Jogi Tanszéken nyert docensi kinevezést.

Tanévnyitók

Szeptember 12-én kezdődik országszerte az új oktatási év felsőoktatási intézményeinkben. A Szegedi Tanárképző Főiskolán szeptember 10-én szombaton tartották meg a tanévnyitó ünnepséget, amelyen dr. Szendrey János, a főiskola új igazgatója mondott beszédet. Ma délelben a Szemészeti Klinika előadótermében tartja tanévnyitó ünnepi tanácsulását a Szegedi Orvostudományi Egyetem. A József Attila Tudományegyetem tanévnyitó ünnepségét szeptember 15-én délelőtt 11-kor a Dugonics téri aulában rendezik meg. A tanévnyitókról következő számunkban adunk részletes tudósítást.

Fizessetek elő

József Attila Tudományegyetem Szegedi Orvostudományi Egyetem Szegedi Tanárképző Főiskola

lapjára!

A Ti lapotok a

SZEGEDI EGYETEM

Írásaitokat, cikkeiteket, véleményeket

várja és szívesen közli

az újság hasábjain a szerkesztőség.

Oktatók és dolgozók a szakszervezeti bizottság, hallgatók a KISZ megbízottainál fizethetik elő a lapot. Egy éves előfizet: 10 forint.

kult érzékeinket tették próbára kezdettől fogva a Szovjetunióban tapasztalt arányok. Másfél napos odesszai mezkakítással egy héten keresztül éjjel-nappal csak mentünk 4—5 napos járatú szerelvényeken, kétszer-háromszor olyan széles folyókön keresztül, mint a mi nagy Dunánk (Dnyeper, Volga), ugyancsak két-háromszor magasab hegyek, völgyein keresztül, mint amilyenekkel itthon találkozunk (Ural). Tucat száma hagytuk magunk mögött a többszázerezes vagy félmillió lakosú városokat, mint pl. Lvov, Odessza, Dnyepetrovsk, Szarav, stb. S mikor megérkeztünk végre a Tobol nevű végállomásra, megkönnyebbülve szálltunk be a ránk várakozó nyitott tehergépkocsikba, hogy gyorsan beröplítsen bennünket a még „kis-sé távolabb” levő állami gazdaság központjába. (Melyet jó „ráhagyással” is legfeljebb 30—40 km-es távolságra gondoltunk, hiszen nálunk nem igen van állami gazdaság, mely a legközelebbi vasútállomá-

ban feltört mintegy 40 millió há földnek nagyobb részére lényegében azok a viszonyok jellemzőek, melyek a Frunze szovhozra. Végtelen kiterjedésű sík, vagy enyhén lankás szteppék, viszonylag jó termőfölddel, de kevés csanadékkal (évi 250—300 mm), szélsőséges időjárással, meglehetősen hosszú hideg téllel. Ezek az objektív természeti viszonyok a mezőgazdasági termelőerők, kultúrák eddigi fejlettségi foka mellett csak a nomád pásztorkodást tették lehetővé a vadon termett gyér fű takarmánybázisán. Így ember kez szántással-veléssel, építkezéssel nem sokat változtatott a természet évszázades arculatán, s ezért maradtak meg a földrésznyi területek mindezüdig „szűzen”. Ha a természeti feltételek nem is változtak, rohamosan fejlődtek azonban a termelőerők, a mezőgazdaságban is, különösen a szovjet hatalom alatt. A vasutak, gépkocsik, repülők megteremtették a reális eszközt az itteni távolságok legyőzésének, melyre állati vontatású közlekedési eszközökkel eddig az ember nem volt képes. A traktorok, kombájnok pedig a szántás-velés, s egyéb mezőgazdasági munkafolyamatok állati, emberi erőn nyugvó korlátait törtek át. Az agronómia, biológia pedig az itteni viszonyokat is bíráló növény- és állatfajták kitenyésztésével teremtette meg a modern mezőgazdasági művelés lehetőségét. A kommunizmus építése, az anyagi javak bőségének megteremtése élelmiszer (elsősorban kenyér, hús) terén igényelte is a szűzföldek hatalmas tartalékainak termőfölddé való alakítását. Ezért határozta el a szovjet nép több mint egy évtizede a szűzföldek nagy részének a feltérítését.

mástól 20—30 km-nél távolabb esne.) Azonban még mindig 200 km-t kellett a „szűzföldön” (vizomérán kiteszített szántóföldeken) kocsikázniunk, míg kis eltérések után valóban megérkeztünk a központba. Igaz, hogy már 150 km után lelkesen újságoltam az élénk jött Komisszárka, hogy most már teljesen otthon érezhetjük magunkat, mert átértük a gazdaság határát. De ez egyáltalán nem zavart meg utunkat abban, hogy még 40—50 km-en keresztül már a „mi” gazdaságunk határában haladjunk tovább a központig. De tehetjük is, mert mintegy 45 ezer ha földet ölelt fel a gazdaság, mely nálunk kisebb vármegyényi területnek felel meg. S mikor a gazdaság központjában egy hivatali és néhány gazdasági épület helyett egy 1300 lakosú, vízvezeték modern falut találtunk, rádőbentünk, hogy „az állami gazdaságról” alkotott eddigi fogalmunkat is ki kell selejteznünk.

A szűzföldi gazdálkodás

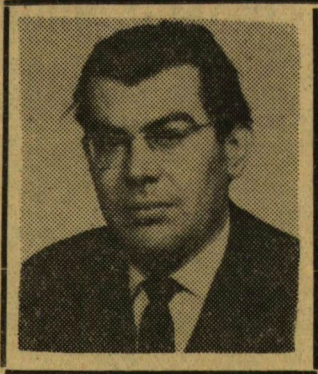
Ezek az egymás után gyorsan ért benyomások aztán végképpen megintázták tér- és arányérzékünket, teljesen beleszületünk az óriási méretekbe. Úgyannyira, hogy mikor vályoghóráshoz egy sovány kiséger hirtelen élénk ugrott, iedten ugrottunk szíjjel, mert hiába — mint egyöntetűen megállapítottuk — itt a kiséger is „örösebbak” mint odahaza. Az utóbbi 10—12 évben a Szovjetunió-

E grandiózus feladat igazán nagyságát, problémáit, részfeladatait csak szemlévesen beleköstölve érzékelhetjük igazán. Akik úgy gondolja, hogy ott milyen könnyű és olcsó búzához jutni, hiszen csak vetni és aratni kell a végtelen búzaföldeket, az bizony csak felületesen ítéli meg a helyzetet. A beruházások olyan hatalmas összegű, hosszú időszak alatt visszatérülő, kapcsolódó láncszemeket kell mindjárt a kezdet kezdetén eszközölni, mely egy ilyen hatalmas ország anyagi lehetőségeit is igen nagymértékben igénybe veszi. Így pl. műutak, vasutak építése több tízezer km hosszúságban; szállító- és munkagépek olyan mennyisége, hogy teljes fokú géne-sztést biztosítson; ezeknek megfelelő méretű üzemanyag szállításához, tárolásához szükséges berendezések; megfelelő kapacitású gépjárművelés és berendezések; nagy tároló területek és istállók építése, mint a termelőeszközök részleges szűrésére beruházások. Mésik oldalról pedig ugyancsak egyszerre jelentkeznek a fentiakat kezelő dolgozók, munkások létszámait biztosító összes kommunális beruházások; az artézi kutaktól kezdve a la-

Dr. Horváth István Károly

(1931-1966)

Szeptember 1-én délután 2 órakor a Belvárosi temetőben tartották a tragikus hirtelenséggel elhunyt dr. Horváth István Károly hamvasztás előtti búcsúztatását. A gyászgyűlésen a megjelent hozzátartozók, kollegák, barátok, ismerősök előtt a Bölcsészettudományi Kar nevében dr. Agoston György egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia Klasszika-Filológia Főbizottsága és az Okortudományi Társulat elnöksége nevében Trencsényi Waldapfel Imre akadémikus, az egyetem klasszika-filológiai, ókori történelmi és régészeti tanszéki nevében dr. Gazdapusztai Gyula docens, a barátok nevében Suki Béla tanár, az egyetem hallgatója nevében pedig Gye-nyizse Pál ötödéves latin szakos hallgató búcsúzott az elhunytól. Emlékét őrizzük szívünkben.

„A Végzet köszive nem könyörül” — hangzottak el a Hekabe végső sorai öt évvel ezelőtt az Egyetemi Színpadon. És a nézők, a hallgatók vastapsa nem csak az előadás színészeit köszöntötte, de a darab fordítóját, a bölcsészektől egyik kedvenc tanárát dr. Horváth István Károlyt, aki ekkor harminc éves volt. Túl egy nehéz gyermekkoron, túl a szegénység és tehetség nagy párvadásán, túl padokon és katedrákon, könyveken és kongresszusokon. Alighanem csak barátai és munkatársai ismerték azt a hata-mas energiát, amelyet elégetett, hogy a tehetség predestinálta helyet elfoglalhassa. És ekkor is, amikor már a klasszika filológia legjobbjait közt emlegették Szegeden és Budapesten, itthon és külföldön, amikor neve mellé odakerült a fiatalon megszerzett irodalomtudományok kandidátusa cím is, amikor tanítványai is már önálló munkával léptek a nyilvánosság elé — nem tudott pihenni. Előadásokat, szemináriumokat tartott, tudományos munkát végzett, fordított és tankönyvet írt, irányította a Kar Tudományos Bizottságát, és segítette a hallgatók diákévi munkáját — a szó jözséfattilai értelmében dolgozott: nem oktatott — tanított, nem betűket rótt — írt, nem dön-

colgattott — átélte. Életének célja és most tragédiája volt a munka.

Társaságban néha verseket idézett, Ady különös, folytatgató sorait Catullus repdeső szavait vagy Martialis cipkelődött. Barátai, munkatársai, tanítványai sosem fogják elfelejteni zengő hangját, amely-lyel jelentőséget adott az egyszerű évszámoknak, lassú lejtéssel a mosolyba tartó mondatait. A sok képből ez maradt meg örökre előttünk: áll a katedrán, a világnak ezen a szimbolikus színpadán, ahol — ezt ő is tudja — minden szónak hatalma van. Részegedő szemek tünetétől, az irodalom varázslatától felhevülve járja a nyikorgó deszkákat. Nemcsak érti, érzi is, éli is a kétezer éve porladó költő életét és verseit. Hangja felszárnyal a nagy terem mennyezetéig, aztán megáll, és szembefordulva a hallgatókkal, az egész világgal, szeméit kissé összehunyoritva, egyszerű, ember-i mosollyal mondja ki az összegező szavakat.

Tudott bánni az idővel. Az egyetem makacs esengője mégis sokszor beleberregt utolsó szavaiba, ahogy most egy félig megalkott mondat, a nagy doktori disszertáció írása közben, ki tudja, hány tanulmány, fordítás, előadás előtt félbeszakította, amit nekünk akart mondani, egy még makacsabb jelzés: a csend:

„A Végzet köszive nem könyörül” A csend burkolatán nem hatolnak át a görög tragédia szavai. A karok nem lendülnek a levegőbe, mozdulatlanul magyarázzák az elmondhatatlant, a szemek nem húzódnak össze gunyorosan, hogy a száj a Satyri-ronból idézzon, és szíve, amely — így mesélik — még két órával túldobogta a többi szervek lassú halálát, megtelt az elmúlással.

Veress Miklós

Ezerötvennyolcan

Szegedi Tanárképző Főiskola

Ismét benépesülnek az egyetemen. Az elsőévesek száma a három karon összesen 462. Ebből előfelvett volt 198 hallgató. A 264 most felvett elsőéves közül 116-nak fizikai dolgozók a szülei. Az Állam és Jogtudományi Kar elsőéveseinek száma a 85 előfelvettrel együtt 101. Az 1967/68-as tanévre vettek föl további 41 pályázót. A Bölcsészettudományi Karon az előfelvett 59-el együtt 117 az elsőévesek száma. Az 1967/68-as tanévre 34 pályázót vettek fel. A Természettudományi Karon 54 előfelvettrel együtt 244 az elsőévesek száma. További 55 pályázót az 1967/68-as tanév kezdetén lépi át az egyetem küszöbét.

Szegedi Orvosudományi Egyetem

Ebben a tanévben 291 új egyetemistát fogad az orvosképzés szegedi intézménye. Az Általános Orvosi Karra 175 pályázót vettek fel. Ezek közül 60 felvetnek (33 százalék) fizikai dolgozók a szülei. A Fogorvosi Karon 19 pályázót nyert felvételt. Közülük 3 fizikai dolgozó szülők gyermeke. A Gyógy-szerésztudományi Karon 97-en nyertek felvételt, közülük 45-en fizikai dolgozók gyermekei.

Az elmúlt tanévhez viszonyítva is jelentősen nőtt a felvettek között a nők százalékos aránya. A 291 felvett közül 180 a nő, vagyis valamivel több, mint 60 százalék. A gyógyszerészeknél a felvettek 81,4 százaléka nő. A két orvosi karon is a felvettek 50-50 százaléka. Ezek a számok meggyőzően jelzik, hogy az orvosi pályán is számolni kell a „gyengébb nem” jelentős előretörésével.

József Attila Tudományegyetem

Az 1966/67-es tanévben előreláthatóan 2 ezer 105 hallgató tanul nappali tago-

zaton az egyetemen. Az elsőévesek száma a három karon összesen 462. Ebből előfelvett volt 198 hallgató. A 264 most felvett elsőéves közül 116-nak fizikai dolgozók a szülei. Az Állam és Jogtudományi Kar elsőéveseinek száma a 85 előfelvettrel együtt 101. Az 1967/68-as tanévre vettek föl további 41 pályázót. A Bölcsészettudományi Karon az előfelvett 59-el együtt 117 az elsőévesek száma. Az 1967/68-as tanévre 34 pályázót vettek fel. A Természettudományi Karon 54 előfelvettrel együtt 244 az elsőévesek száma. További 55 pályázót az 1967/68-as tanév kezdetén lépi át az egyetem küszöbét.

Tudományegyetemünkön még erőteljesebb a feminizálódás, mint az orvosi és gyógyszerészi karokon. Igaz ugyan, hogy a 101 elsőéves jogász közül 60 százalék nő, de a most felvett 16 pályázó közül 13 volt a nő — vagyis 81,2 százalék. Ugyanígy a Bölcsészettudományi Karon a most felvett 59 hallgató közül 49 a nő (84,4 százalék). A Természettudományi Karon a most felvett 190 elsőéves közül 149 a nő, tehát a felvettek 82,1 százaléka.

Eszperantista rendezvények Szegeden

Augusztus elején két hétig Szegedre figyelt az eszperantisták egyre növekvő tábor. 7-8-9-én itt kerültek megrendezésre az úgynevezett Utókongresszusi Napok, melynek háromszáz résztvevője Pécs és Budapest után megismerkedett az Unnepi Játékok városával is, majd 10-én megnyitotta kapuit a III. nemzetközi pedagógiai eszperantó szeminárium. Két évvel ezelőtt tíz ország két-

kóházakon keresztül, az üzlethálózaton folytatva az egészség és kulturális intézményekig bezárólag teljes egészében a semmiből, a legmodernebb komplexségükben kell létrehozni. Másrészt nem lehetne biztosítani a megfelelő számú és magasabb szintű képzést állandó szakmunkaerőt e mostoha vidéken.

Az építkezéseknél éppen az utóbbi, főképp kommunális beruházásoknak megvalósításában van igen fontos szerepe a diákok munkájának, amelyben mi is részt vettünk. A szűzföldi munkák ugyanis éppen a kezdeti nagyfokú építkezések miatt legalább annyi építőipari munkaerőt igényelnek, mint a mazógazdasági termelés. Ezeknek ottartózkodásához szintén nagyfokú kommunális beruházásokra volna szükség, mely még jobban növelné a kezdeti igényeket, s ezek az építkezések zömének megalapozásával fölöslegessé is válnak. De a hivatásos építőiparból nem is lehetett volna ilyen tömegű munkaerőt az ország többi részéből átcsoportosítani anélkül, hogy a népgazdaság egyéb területein folyó beruházások építkezéseit vissza ne vetette volna. A nálunk szokásos vidékről való „pendlítés”, ideiglenes munkaerő biztosítása az itteni távolságok miatt viszont lehetetlen. Így e munkákra keresve sem akadna megfelelőbb tömegmunkaerő, mint a diákság, kiknek kéthónapos nyári szünetükben lakóhelynek kitűnően megfelelnek a jurták és sátrak, s eljöveteleik sem okoz kiesést más állandó jellegű munkaterületeken sem. A Szovjetunió-szerte igen nagyvolumenű diákság tehát rendkívül hasznosan veheti ki részét a szűzföldiek meghódításából, s amint azt tapasztaltuk, vállalkás is. Így számunkra a kommunizmus építése valóban nemcsak tiszta lelkesítő szólam, hanem gyakorlati tett és erőfeszítés is.

Diákok részvétele

Milyen konkrét formában szervezik meg a diákok részvételét a szűzföldi munkában? Ezt a mi, azaz odesszai egyetem hallgatóinak szervezeti formáján keresztül szemléltem, amely elég általános jelenség. Az egyetem komszomol szervezete jogszertű munkaszerződést kötött az állami gazdasággal 13 lakóház és 1 db téniszpálya teljes felépítésére, meghatározott összegért. Pl. egy lakóházat a hozzá tartozó melléképületekkel együtt (istálló) 1500 rubelért építenek fel. Az építési feltételeket — anyagokat, gépeket — természetesen a szovhoz biztosítja a saját számlájára.

Ezért a hallgatók építési részlege gazdaságilag szervezetteljesen önálló. A hallgatók komszomolistáiból szervezett vezetőség irányításával igen nagy önként vállalt felelősséggel és kemény munka-

feltételekkel végzik a munkát és egyéb kulturális, szociális feladataikat. A vállalt munkafeladat ugyanis olyan méretű, hogy az ezen a részlegen dolgozó 60 hallgató-nak kb. két hónapos nyári szünetben be kell fejezniük, s ez napi 10 órás és minden második vasárnapi munkát kíván meg. Ez részükre ésszerű is, hiszen a szerződött munkadiát egészében megkapják, s az ő érdekük, hogy hamarabb végezzenek, viszonylag jobban keressenek. A munkavégzés szervezeti formái brigádok; alapozó, betonozó- vályogvető- ácsbrigádok. Vezetőjük a brigádvezető, aki szakmailag is legtapasztaltabb és iránító szerepet tölt be. Ezek sem kimondott szakemberek, hanem egyetemisták közül kikerült hallgatók, akik közül akad persze, hogy dolgozott már ilyen munkaterületen, vagy esetleg tanult szakmája is. Ez viszont ritka így a munkások zömének szakértelme főképp ellesett tapasztalatokból, vagy józan ésszerűségéből származik, amit persze összefog és ellenőriz a fő szakmai vezető, többnyire végzős mérnök, vagy technikus hallgató. No persze ebből természetesen adódnak nehézségek is. Egy-ikét összedőlt vályogistálló falának „jtrarekásával, a „písai ferdekorony” neoklasszikus stílusának meghonosításával, s az építőanyagok sokszor bosszantó pazarlásával itt is meg kell fizetni az „iskolapénzt”. De csakhamar elsajátítják minden brigádban a szakma legfontosabb fogásait és végül mégiscsak a műszaki követelményeknek megfelelő házakat tudnak átadni a gazdaság szigorú műszaki átvévének. Végül mi is egészen jól megtanultunk falazni (nemcsak a szó átvitt értelmében!).

A szociális és kulturális küldetésüknek úgy tesznek eleget, hogy egy bölcsész hallgató pl. fél munkaidőben a gazdaság gyerekei számára napközi-szerű foglalkozást vezet; tanítja őket és játszadoznak. Ezzel szezon munkákra a szülőket is jobban be lehet vonni. Továbbá az orvosi teendőket is egy felsőéves medika látta el a falu számára is. Szorgalmasan hordta a követet és rakta a maltert, s egyszerűen ha megjelent egy tehergépkocsi, vagy éppen ha nagyon sürgős volt, egy láncfalpas, letette a malteres kanalat, vette az orvosi szatyorját, s szállították a beteghez. Utána sietett vissza, s azt már ismét malteres kanállal a kezében mesélte el, hogy egy egészséges, 4 kg-os fiú szűzföldi honpolgárt segített a viágra. Hát ilyen a hozzáállása egy szovjet medikának az építő munkához, amelynek értékéből semmit nem von le az a szemmel látható tény sem, hogy alapozó brigádunkhoz a szimpatikus brigádvezetőnknek nemcsak a szakismerete vonzotta.

Méreteiről, gazdálkodási feltételeiről röviden már szóltam. Ezt a hatalmas terü-

letes teljes gépesítés mellett mindössze az összesen 2-3 ezer állandó lakosból kikérülő munkaerő műveli. Éppen ezért egészen újszerű, sajátos élete és képe van egy ilyen szovhoz-tagnak. Szinte minden házban gépkocsi, traktor, vagy kombájnvezető lakik (ill. egy személyben mindhárom), s ebedelni is azon a járművön ugranak haza, amelyen éppen dolgoznak. Éjszakai-ként is ott sorakoznak a házak előtt a különféle masinák, s reggel olyan megszokott természetességgel ülnek fel a vezetőkre a kormánykerék mellé, mint paraszt a szekerre. A házak előtt és udvarán kislócák helyett hatalmas kimustrált gumiköpenyek halma hever kisebb szakadással vagy horzsolódással, melyeket nálunk agyonvulkanizálva még évekig futtatnának.

A szovhoz eredményei

A munkaerőt a hatalmas, soknemzetiségű ország minden tájáról toborozzák, s így békés egyetértésben él egymás mellett 16 nemzetiségből reszrutálódott lakosság; az őslakos kazahok kezdve oroszok, ukránok, örmények, németek, mongolok keresztül szinte valamennyi köztársaság képviselve van. Az általában magasabb béreken kívül a kis háztájai földdel és állattal együtt jutatóit egészséges modern lakóházak vonzzák a dolgozókat. A szűkebb háztájin kívül aztán a falu körül mintegy 40-50 kh-s borsó, krumpli, stb. „háztájai” is található. Ezeknek felhasználása szintén úgy történik, hogy a mama szól a gy-

rekének, hogy „szaladj, szedjél egy kis zöldborsót, mert ezt akarok ebedre főzni”.

A különféle búza és gabonafajták (búza, árpa, köles) alkotják a gazdaság fő profilját, mert az általános természetes viszonyok között ezek teremnek meg, felődnék ki normálisan. Ezek is kizárólag tavaszi vetésűek, mert a tél oly hosszú és kemény, hogy kifagyának (mínusz 30 C°). Emiatt későbbben is érnek be, s ha csapadékosabb év van, sokkal jobb ugyan a termés, de mégis jobban kinyúlik a tenyésztő, s nagyobb probléma a tél beállta előtt learatni és elszállítani a termést, ilyenkor a kombájnosok kiköltöznek a határba és ott laknak teljes betakarításig. A termést 11 év átlagában 7 q ha-ként, amely így nem marad el a dél-amerikai nagy búzatermő területek átlagától sem. (Pl. Kanada.) Az idén igen sok eső esett, s rekordtermés várható. Kukoricát szintén tekintélyes táblákba vetnek, de csak silózás, takarmányozás céljára, mert nem érik be. Fákat, sőt még eszterjéseket sem igen találni vadon a határban, csak amit már a lakosok telepítettek, s kritikus száraz időszakokban öntözgetnek. A legelőföldek ezért teljesen a „déliabos Hortobágy” benyomását keltik. Az állattenyésztésben szarvasmarha, juh és baromfitenyésztés (farmokban) a fő profil, melyeket az intenzív takarmányfelesleg bázisán már sokkal nagyobb számban tudnak ki-teleltetni, mint a nomád extenzív pásztorkodással. Ezért a szűzföldek gazdasági hasznosítása a gabonatermesztés mellett a hús, tej és egyéb állati termékek szempontjából is országos jelentőségű.

Dr. Szilágyi László adjunktus

Valahol Kazahsztánban... Kézről-kézre száll a folyékony betonnal teli vödör. A szegedi egyetemisták megállták a helyüket a Frunze szovhozban.

A kulisszák mögül

Ritka élménysorozattal dícselkedhet Csemer Géza a JATE Bölcsészettudományi Karának hallgatója: a felszabadulás utáni valamennyi szegedi fesztiválnak aktív résztvevője volt. Kezde mint statisztista, folytatta mint díszletmunkás három éve pedig a statisztéria főnökeként végez fontos munkát min. A nyáron a Cóna téri produkcióknál. Emellett sok esetben át töltötte be az ügyelő szerepét: tavaly a Tragédia és a Johanna a máglyán előadásain.

— Véleményed szerint mi adja a fesztivál igazi varázsát.

— A szabadtéri előadásoknak egész különös légköre van. Hiszen elüthető az egész évben üzemelő színházak műsorától, négy-öt próbával meg olyan darab, amelyben ezer ember mozog. Nincs, nem lehet felelőtlenség: mindenki mindenért felelős.

— Mekkora statisztéria mozog idén az egyes előadásokon?

— A Tragédia 500, a Faust és a Hány János 200—200, az Otello és a Gorda 70—70 statisztát foglalkoztatott. Ezeknek egy kis része volt egyetemista: az ELTE, a Műszaki Egyetem hallgatói, akik a nyári időtöltésnek ezt a módját választották, de voltak szegediek is. A díszletezők nagyrésze jogászokból állt.

— Melyik előadás és melyik nem képviselői jelentették a nagyobb feladatot?

— Idén az Ember tragédiáinak előadásait követelték a legnagyobb, legkoncentráltabb munkát. A női és férfi

statisztéria közül, elfoglaltság nélkül állíthatom, az utóbbival jobban meg lehetett találni a megfelelő hangot.

— Mi jelentette a legszebb élményt ezen a nyáron?

— Megismerkedtem, és összebarátkoztam a grúz balett tagjaival, és mint orosz szakos sokat beszélgettem velük. Nyelvjárgorlatnak is jó volt, de a legjobb olyan szempontból, hogy igazi barátokat szereztem. Sokat beszélgettünk irodalmukról, az együtt töltött esteken grúz, orosz és magyar népdalokat énekelünk. Nagyon tetszett nekik a város. Azt mondták: kis Leningrád. Sok meghívást kaptam, a legkedvesebb talán a tehetséges táncosé,

Zureb Kikalesvilié. Élmény? Talán az, hogy ültünk a kivilágított szökőkút előtt és gitárt pengetve énekelünk, talán az, hogy a záróbanketten Emilia bájos alakításával tizenöt percig csárdászunk.

— És mint nézőnek, mi a véleményed az előadásokról?

— Ilyen minőségben nem nyilatkozhatok. A munka egésznap elfoglaltságot követelt, s csak a színpalak mögül néztem végig a próbákat és előadásokat. Nem mint nézőnek, hanem mint a színház történetét foglalkozó egyetemistának, az a tervem, hogy feldolgozom a felszabadulás utáni szabadtéri játékok történetét.

Diákotthonok nyári élete

Nyáron sem voltak üresek a szegedi diákotthonok és kollégiumok. Szegedre érkező vendégeket helyeztek el a SZOTE és a Tanárképző Főiskola szép kollégiumaiban, a József Attila Tudománytem diákotthonait a helyi építőtábor lakói népesítették be.

A Tanárképző Főiskola József Attila Kollégiuma 256 helyet állt a vendégek rendelkezésére, akik szinte mindennap betöltötték a szobákat. Különösen játéknapon, a Nyári Egyetem és az eszperantó utókongresszus alatt fordultak meg sokan az épületben. Spanyol, német, sőt délamerikai turisták, az úttörő szpartakiád résztvevői, nyári gyakorlatukat töl-

tó diákok, szakszervezeti beutaltak élvezték itt a vendégszeretetet. A személyzetnek sok gondot okozott a megváltozott feladat, de ennek becsülettel eleget tettek. Az ő jutalmazásukon felül a Szabadtéri Játékok alatt „megkeresett” pénzt a kollégium vezetői praktikus célokra akarják fordítani: szállodai kulcsokat szeretének csináltatni, a szobákra pedig ízléses számozást — ha engedélyezik.

Hasonló gondokkal küzdenek a SZOTE kollégiumai, amelyek közül az Apáthy és a Semmelweis kollégium vállalt nagy feladatot a nyáron. A Hugonnayt alakították: a rendelkezésre álló összegből szobákat festettek át, műszaki hibákat javítottak és elvégezték a vaskályhák kicserélését cserépkályhára. A Jancsó kollégiumban kaptak elhelyezést a gyakorlatukat Szegeden töltő orvostanhallgatók, debreceni, pécsi, budapesti vendéghallgatók.

Az Apáthy kollégiumban kaptak helyet az Idegenforgalmi Hivatal által beutalt vendégek, az egyes szakszervezeti bizottsága által létrehozott dolgozói csereakciói vendégei — és Szabadtéri Játékok öltözői. A kollégium 110 férőhelyet bocsátott a vendégek rendelkezésére, míg a Semmelweis teljes létszám esetén 152 vendég fogadására volt képes. A KISZ külföldi csereakció révén mintegy 70 fő jugoszláv, bolgár, lengyel és csehszlovák fiatal járt itt. A szokásos gazdasági munka és a nevelési helyett sokrétű feladatot kellett ellátni a vezetőknek és dolgozóknak, akik sokszor erejüket megfeszítve érdekeltek ki a vendégek között.

Probléma az Apáthy kollégiummal volt csak, amelyre ráferne a belső tatarozás — de egyelőre nincs szabad időpont. A másik gond a mintegy 40 ezer forint felhasználása, melyből merev intézkedések miatt nem lehet a szék-hiányon segíteni, sem a rádió és televízió felszerelést felújítani — csak textiliára költethető. A négy váltás lepedő, amelyből csak három szükséges. Így lesz öt-hat is. A szabály az szabály.

Kitüntetettjeink

Az egészségügyi miniszter az egészségügy terén végzett kimagasló munkájukért dr. Szontágh Ferenc professzort, a Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika igazgatóját, az Általános Orvosi Kar dékánját „Kiváló orvos” kitüntetésben, dr. Bartók Istvánt, a Kórbonctani Intézet adjunktusát „Érdemes orvos” kitüntetésben, dr. Kedvess György professzort, a Gyógyszertechnológiai Intézet igazgatóját, az Orvostudományi Egyetem rektorhelyettesét „Kiváló gyógyszerész” kitüntetésben részesítette.

A művelődésügyi miniszter dr. Földes Józsefet, a Mikrobiológiai Intézet docensét az „Oktatásügy kiváló dolgozója” kitüntetésben részesítette.

Az „Egészségügy kiváló dolgozója” címet adományozta az egészségügyi miniszter Mezőtúri Antal szakmunkásnak, a Gazdasági Igazgatóság dolgozójának, valamint Seres Júlia előadónak, a Tanulmányi Osztály dolgozójának nyugdíjvonulásuk alkalmával, több évtizedes jó munkájukért.

Népköztársasági ösztöndíjasaink

(Folytatás az 1. oldalról)

Zsolt, Mayer János, Tátrai Eszter pedig a II. fokozatot nyerte el.

A Szegedi Tanárképző Főiskolán Pacsai Imre, a főiskola békéscsabai kihelyezett tagozatának hallgatója kapta meg a Népköztársasági Ösztöndíj I. fokozatát, II. fokozatban Dettay Tibor, Szalai József, Szurumi Pál, Mocsári Margit, Jobba Éva, Szekelszky Péter, Bernátski Ferenc, Kalmár Erzsébet, Lőz Mária, Kovács Katalin, Hammer Szabina, Majnár Julianna, Békési Imréné, Céhmeister Margit, Karlovicz György, Bohony Nándor, Horogh Eszter, Kristóf Mária, Sántha Erzsébet, Matusik Sándor, Szabados Gizella, Szalkai Zsófia, Horogh Emília, Staub Viktor, Balla Ilona, Kővári Péter, Pomezánky György, Zöllei Ágnes, Mohár György, Hegyi Magdolna, Kiszeli Mária és Tóth Istvánné részesülnek.

Vezetőképző tanfolyamok

Az új tanév a felsőoktatási intézmények KISZ-bizottságai számára is új feladatokat jelent, amelyekre ezúttal is a Csongrád megyei KISZ-bizottság újszegedi vezetőképző táboraiban készülnek fel mintegy háromszáz-an az alapszervi titkárok, kari vezetőségi tagok, a különféle egyetemi bizottságok tagjai valamint az aktivisták. Az Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola idén közösen tartotta meg az 1966—67-es tanév első félévének KISZ-továbbképző tanfolyamát, amelyen a SZOTE 145, a főiskola 50 hallgatóval vett részt. A hivatalos program 8-án délelőtt Annus Jánosnak az általános orvostudományi kar titkárnak az elmúlt év eredményeit és tanulmányait elemző beszámoló-

jával kezdődött, majd dr. Gombár József a KISZ KB egyetemi és főiskolai osztályvezetője tartott előadást a felsőoktatási intézmények 1966—67-es KISZ munkájának irányelveiről. Az első nap délutánján bonyolították le a tábor sportrendezvényeit, este pedig az ismerkedési este.

Kilencedikén délelőtt Julesz János, az Orvostudományi Egyetem KISZ-bizottságának agit-prop felelőse ismertette a jövő évi ISZM programot és a munkatervet, majd Darvasi László, az MSZMP KB agitáció- és propaganda osztályának helyettes vezetője tartott előadást. Délután a reszortfelelősök és évfolyamfelelősök szekcióülése folyt, majd a tábor résztvevői találkoztak az Orvostudományi Egyetem állami és pártvezetőivel. Este táborúti köré ültek a hallgatók és együtt hallgatták végig a vidám műsort.

Tizediken reggel az évfolyamok szekcióülésein találkoztak a tanfolyam részt-

vevői, majd anketon vettek részt, ahol a Szegedi Egyetem szerkesztőinek jelenlétében vitatták meg a lap problémáit.

Ma kezdődik a József Attila Tudományegyetem KISZ-továbbképző tanfolyama, melyet 12—14-ig szintén az újszegedi táborban rendeznek meg mintegy százötven résztvevővel a többi Csongrád megyei felsőoktatási intézménnyel (Vasútforgalmi és Élelmiszeripari Technikum stb. között). A három napig tartó táborozás programjában a múltévi KISZ munkával, szervezeti változásokkal foglalkozó előadások szerepelnek. A tanfolyam első napján dr. Koncz János, a KISZ Csongrád megyei Bizottsága iskolai osztályának vezetője tart előadást a KISZ Központi Bizottságának az egyetemi szervezeti munkát elemző felméréseiről valamint a tavasszal megtartott II. Országos Kollégiumi Konferenciáról.

Új színházi évad előtt

Gazdag bérleti műsort ígérnek a város utcáin a Nemzeti Színház plakátai. Az elmúlt évekhez hasonlóan négy havi részletben fizetendő 15 százalékos kedvezménytel járó operabérlet sorozatokat bocsát ki a színház az 1966/67-es évadra. A Bartók-bérlet tulajdonosai kedden, az Erkel-bérlet tulajdonosai pénteken láthatják ugyanazt az öt nagy- és kisoperát. Két Puccini nagyopera A nyugati lány és a Bohémélet mellett Verdi A Trubadur-ját, Wagner A bolygó hollandi, D' Albert Hegyek alján című művét valamint egy este keretében egy Puccini kisoperát (Angelica nővér vagy a Köpeny) és Farkas Ferenc A búvós szekrény című operáját ígéri számunkra a színház. A Liszt- és Dohnányi-bérletesek ugyanilyen beosztásban Verdi két érdekes művét, a Traviátát és az Otellót, Puccini két gyönyörű operáját, a Toscát és a Turandot-ot hallhatják, valamint Wagner Tannhäuser-jét és a Mozart-művet: Szükötés a szerájból.

A vegyes bérlet tizenhárom bemutatót ígér az új évadra szintén tizenöt százalékos kedvezmény mellett nyolchavi részletre a prózai műsorterv érdekessége Shakespeare III. Richardjának bemutatója, a Budapesti nagy sikerrel játszott Trisztán, melynek alkotói két kiváló maí írónk: Illés Endre és Vas István. Fritz Hochwälder drámája A szent kísérlet az első kommunista elleni közösség megszűnésének izgalmas fejezetét dolgozza fel. A másfél évszázaddal ezelőtt. Dél-Amerikában játszódó drámának ez lesz magyarországi ősbemutatója. Mai fiatalok: egy tudós és a számára érthetetlenül viselkedő mai városi lány szerelméről írt vígjátékot Kolozsvári Grandpierre Emil, Házasság mai nőnóra címmel, amelynek Szegeden lesz az ősbemutatója. A műsorterv két klasszikus opera: Csakóvszki, Pique Dame és Verdi, A Trubadur című művei mellett Gotovác, a jugoszláv opera-

irodalom nagy tehetségé „Ero, a mennyet járt völgegyén” című vígoperájának magyarországi ősbemutatójával igyekszik megnyerni a közönséget. Az operettek kedvelői Kálmán Imre Bajadér, Lehar Ferenc A mosoly országa című nagyoperettjeinek tapsolhatnak és G. B. Shaw—E. Loewe, My fair lady című világszerte óriási sikerrel játszott zenés játéknak. Új magyar zenés vígjátékot is ígér a színház valamint új magyar darabot mindkettőt egyelőre cím nélkül.

A bérleti tervek felül az egyetemisták körében bizonyára nagy sikert arat a színház új elképzelése, amellyel közelebb akarják hozni az egyetemi ifjúsághoz a színház produkcióit. Az ifjú színházbarátok köre szoros kapcsolatot tartana fenn a színházzal, értesülne minden érdekességről, részt venne egyes próbákon, meghallgatná a vezető színészek előadásait a darabokról és mint a kapcsolat aktív résztvevője az ankétkon hozzászólásaival, javaslataival segítené a még jobb produkciók elérését. A vitaestekre a premerek után kerülne sor. A színház ezzel kívánja elérni, hogy a közönség egy jelentős része megérthesse magát a színházi életet és közvetlenül élményt formálhasson a színészek, rendezők munkájáról. Az ifjú színházbarátok körének tagjai így részesei lesznek mindannak, ami a színházban történik és módjuk lesz a környék színházainak jelentősebb produkcióit is megtekinteni.

Az új műsorterv, amely már nagyon érdekes előadásokat ígér, a színház új tervei remélhetőleg sikerrel járnak. A Szegedi Egyetem ezért az eddigieknél nagyobb mértékben kíséri majd figyelemmel a színház és a színházbarátok körének munkáját, azt az eddiginél szorosabb kapcsolatot, mely világszerte mutatja: a Szegedi Nemzeti Színház — az ifjúság, az egyetemisták színháza is.

Szegedi Nyári Tárlat

HÁLÓFOLTOZÓ

Zombori László festménye

A Szegedi Ünnepi Hetek programjában idén is megrendezték a Horváth Mihály utcai képtárbán a már hagyományos Szegedi Nyári Tárlatot, amely ezen a nyáron országos rangú képzőművészeti seregszemlévé szélesedett. Százötvenkét művész állította ki 312 alkotását — a képzőművészetnek szinte minden műfajában s mai képzőművészeti életünk stilstörékvéseinek legtöbbjét képviselve.

A már nemzetközi elismerést és érdeklődést kiváltott „vácsárhelyiek” mellett öröndetesen értékes,

gazdag anyaggal szerepeltek a tárlaton a szegediek, közöttük főiskolánk művésztanárai és volt hallgatói. Vinkler László „Oedipus” című nagyméretű línomontázsa általános felhívást keltett. Dér István képei a tárlat legjobb alkotásai közé tartoztak, megérdemelten nyerte el egyik-ként a négy kitüntetett között a tanács képzőművészeti díját. Ugyancsak figyelemreméltóan szép alkotásokat állított ki Zombori László, főiskolánk volt hallgatója is. Közülük egy reprodukcióját fent közöljük.

A klub terveiből

Amikor az új tanévben a hallgatók kezükbe veszik a József Attila Tudományegyetem első félévi tanrendjét, bizonyára sokan meglepetéssel veszik tudomásul, hogy az egyetemi intézmények, könyvtár- és egészségügyi szolgálat között egy új intézmény nyitvatartási idejét közli a tanrend. Ez az intézmény a KISZ Klub.

A KISZ Klub új, a kívánság viszont a hallgatók részéről régi: a megszűnt Dugonics téri klub legyen új, szebb, nagyobb, és főleg jobban működő klubja a Tudományegyetemnek. Nos, a kívánság legalább is részben teljesült: május 1-én megnyílt az új klub, amely ha a réginél jelentősen nem is nagyobb, de minden esetre sokkal szebb és remélhetőleg jobban is fog működni.

Május 1-én nyílt a klub, és azóta szinte szünet nélkül üzemel, mégis ez az időszak afféle „próba-üzemelésnek” tekinthető, s az első igazi „szezont” most szeptemberben kezdődik. A kezdetnél nagy feladat vár a klub vezetésére: olyan változatos és vonzó programot kell a klub tagságának biztosítani, hogy rövid idő alatt nagy tömegek kedveljék meg a klubot, és váljanak nemcsak szorgalmas látogatóivá, hanem aktív részeseivé is a program alakításának.

Erre, bár a klub helyiségei elég kicsik, az objektív lehetőségek adottak. A TV, kártya és olvasószoza, a táncterem, a büfé, a könyv-

Ambrus György

Jól érezték magukat

Beszélgetés a tatai nemzetközi táborban dolgozó diákokkal

Lapát és csákány... A mozdulaton látszik hogy sem a nyugat-berlini Klaus Kochman a politikai fakultás hallgatója, sem a heidelbergi teológus, Wilfred Zeller nem igen dolgozott még ezekkel a szerszámokkal.

A tatai-tól nyári nemzetközi építőtáborba augusztus elején beköltözött az utolsó, negyedik turnus. Húsz külföldi országból érkeztek küldöttek, míg hazánkból az egri tanárképző főiskola, a debreceni agrártudományi, valamint az orvostudományi egyetem, a budapesti közgazdaságtudományi és műszaki egyetemek hallgatói, a szegedi jogászok, orvosok és bölcsészek dolgoztak itt.

— Idáig minden turnus azt mondta, hogy jól érezte magát. A vonatra úgy kellett felrakni őket — közölte a táborvezető dr. Csáki Attila, az Építőipari és Műszaki Egyetem fiatal tanársegéde.

Érdemes volt

Ami nem is csoda, hiszen sok mindent el lehetne mondani, de azt nem, hogy unalmas a táborlakók élete. Fél héttől déli óráig dolgoznak, majd pihennek; festői környezetben, az Öreg-tó mellett; táborolimpiát bonyolítanak le futball és röplabdameccsekkel, asztalitenisz és sakkjátszmákkal. Szombaton este a Rajkó-zenekar játszott a színpadokon, vasárnap délelőtt pedig három farmotoros busz vitte őket kirándulni Esztergomba.

— Érdemes volt eljönni? Fábán György II. éves orosz-történelem szakos bölcsész a nyelvgyakorlási

lehetőségeket emeli ki, Joseph Burtinton angol fizika-tanár a találkozásoknak, az ismeretségeknél örül, Walter Kreitmaier, az osztrák kommunista párt ifjúsági szervezőjének vezetője a kikapcsolódást hangsúlyozza, Alekszandr Siskin negyedéves fizikust meglepte a munka szervezősége, Kiss Sándor III. éves jogász számára a változatosságot biztosította a tábor több évi nyári barlangkutató munka után, Wilfred Zeller heidelbergi teológus a vitákra emlékezik, a Moszkvában tanuló nepáli Bhupendra Kumar Arijan új barátait mutatja, Chris Harper pedig, a walosi egyetem elektromos mérnök-hallgatója valami olyasmit végez, amit eddig nem csinált, és amit — szerinte — otthon nem is fog többé csinálni.

— Összeszoktunk. Megértjük egymást — jelentette ki a negyedéves, magyar-orosz szakos Szloszár György.

Százharminchét százalék

Beszélgetnek: szabad időben, de nem csak akkor. Hiszen egy brigádban dolgozik az izgalmas sorsú, jelenleg Szófiában tanuló, örmény származású, Szíriából kiutasított kommunista Giragosz Atonjan, a koppenhágai bankhivatalnok Steen Andersen (aki Rolling Stones-frizurával rendelkezik, de ha

előrefésűli, akkor Beatles-hárija van), a leningrádi gépészmérnök Anatolij Jefimov, valamint szigorló orvos Rednik András. Az internacionalista csoportban a szegedi orvosok feljajthatták a már-már elfelejtett orosz nyelvi ismereteket is.

A vezetőség és a vállalat szintén elégedett volt, mert a legjobb brigád 137%-ra teljesítette a normát, de a leggyengébb csoport is elérte a 74%-ot (az első hét felmérése és rangsorolása alapján). A fiatalok árkat ástak és tisztítottak az út mentén, padkarendezéssel, gypnyesséssel, rézsűkészítéssel foglalkoztak, korlátokat helyeztek el, s ha kellett, csákányoztak, fákat szedtek ki.

A nyári táborozási idény befejezéséig a Tatai-tól építőtáborban 550 külföldi és magyar diák töltött el hasznos, érdekes két hetet.

Géza Ferenc

Tizenötén Odesszából

A két testvérváros egyetemének ifjúsági szervezetei — egy tavasszal kötött megállapodás értelmében — idén tizenöt fős csoportokat „cseréltek”, amelyeknek tagjai nyári építőtáborokban dolgoztak. Az odesszai egyetemisták július 15-én este érkeztek meg Szegedre.

— Mj volt az első benyomások Magyarországon? — Az, hogy nem volt többé távolság, ahogy átértünk a határon.

Huszonnyolc nap

Joszif Andor, a fizikai-kémiai tanszék adjunktusa, harmadszor járt hazánkban. Szegeden eltöltött huszonnyolc napjukról beszél:

— Először a munkáról. Közülünk nyolcan önállóan dolgoztak. A többiek egy magyar kőműves brigádba olvadtak be. Mj az első két héten földmunkát végeztünk, takarítottunk. Majd alapfalazással foglalkoztunk:

kivettük részünket a szakmunkából is. Mellettünk kőművesek dolgoztak. Atjöttek hozzánk, beszélgettünk, ki-nálattak. Azt hiszem, hogy a vállalat részéről is megvannak velünk elégedve.

— És a szabadidő?

— Elég változatos volt a program. Itt-tartózkodásunk alatt minden szabadtéri bemutatót megnéztünk. Voltak sportesemények, kilártunk a strandra s a KISZ klubban nagyon kellemes estét rendeztek számunkra.

— Milyen magyar szavakat, kifejezéseket tanultak meg?

— Egészségre Köszönöm, nem iszom. Hogy hívják magát? Szervuszok. Jó napot. Üdvözöllek benneteket. Bocsánat — sorolja Valerij Zolotnyickij, ötödéves történelész. A filológusok valamivel többet tudnak.

— Mit tart a csereakció leglényegesebb eredményének?

— Látnuk és még fogjuk látni az országot. Megismerkedtünk az emberekkel.

Jövőre két csoport

— A kapcsolat okvetlenül erősödött a két egyetem ifjúsági szervezetei között. Megbízást kaptunk tárgyalásra. A hivatalos ülésen elhatároztuk, hogy jövőre két-két, tizenöt fős, fiú és lánycsoportot cserélünk.

— Nagy örömmel jövőnk egy év múlva, az odesszai egyetem táncscsoportjával, amely előadássorozatot fog tartani az országban. Nem csak azt mutatjuk meg, hogyan dolgozunk de azt is, hogyan pihenünk, milyen a művészetünk — mondja a külföldi nyelvcszakos Eduard Csecelnyickij.

A szovjet diákok első Szegeden dolgozó csoportja három napos balatoni, majd pesti tartózkodás után utazott vissza Odesszába.

G. F.

A hostess

— Tulajdonképpen mi a feladata egy hostesnek — kérdeztem meg Kutas Ilonát, a Tanárképző Főiskola most már második éves földrajz-testnevelés szakos hallgatóját a nyár végén.

— Először én sem tudtam, de aztán utána néztem egy hivatalos tájékoztatóban, amiből kiderült, hogy a szálloda hallgatója a külföldieknek prospektust kell osztogatnom, és a lehető legdiverzább választalom kérdésekre. Amikor a Petőfi kollégiumban teljesítettem szolgálatot, nehéz volt a dolgom, hiszen idős angol vagy éppen amerikai urak érdeklődtek, hogy, ha ez „hotel”, akkor miért nincs törölköző vagy pohár.

— Mennyi ideig tartott ez a munkája?

— Augusztus elejétől 21-ig dolgoztam, de mint idegenvezető is. Angolul annyit tudok, amennyi a portán szük-

leges volt, lengyelül pedig még Pesten megtanultam egy tanfolyamon. Sajnos csak egy lengyel csoportot kaptam, a többi magyar volt.

— Ha nem szegedi, akkor hogyan tudta jól betölteni ezt a feladatot?

— Tavasszal elég sokat sétáltam, most pedig nyáron vettem egy szegedi úti-kalauzt, és a Balatonnál azt tanulmányoztam.

— Mit mutatott meg a városból a vendégeknek?

— Általában a három tere koncentráltam az idegenvezetés: a „Dugonics”, a Klauzál és a Széchenyi tere, de természetesen megmutattam a Dómot, és a Zsina-

gógát. Egy rövid séta Újszegeden, aztán visszafelé a panoráma, tessék csodálkozni!

— Mi tetszett legjobban a lengyeleknek?

— A zsinagóga. Mindenki tátott szájjal hallgatta végig az ott működő néni előadását.

— Hány vendéget kalauzolt?

— Körülbelül kétszázötvenet.

— És megérte?

— Épp hogy megérte. Hét-száz forintot kerestem három hét alatt. Olyan szempontból inkább, hogy láthatam a szabadtéri előadásokat. Nagyon tetszett a Faust.

Felmegy a kollégiumba, Csomagolni. Három hét munka után még az évnvtől három hét pihenés is jár.

leg külföldi úton vannak. Amíg lehet tartjuk a kapcsolatot és találkozzunk, hogy segítsünk egymásnak. És a mai főiskolásoknak is csak azt tudnám tanácsolni, hogy kövessék példánkat.

Nagy Pál, a kémiai tanszék docense és most már az intézmény új igazgatóhelyettese így emlékszik vissza a diákévekre:

— Szakmailag gyengébbek voltunk, kevesebbet kaptunk mint a maiak. Négy szakot kellett két és fél év alatt elvégezni gyengébb felszerelések, lehetőségek mellett. Mégis, ha körülnéz, nagyon kevés van, aki ebből a tár-

amely szigorúan kizárta a nem odaválókat, márpedig a kollégium elvesztése egyértelmű volt az akkori ösztöndíj viszonyok mellett a főiskola befejezésével.

— Amikor közoktatásunk végzett a polgári iskolás rendszerrel, 1948-tól új típusú iskolákat kellett kialakítani új típusú nevelői karra. A mi évfolyamunk volt az első, amelynek ilyen értelemben kellett helytállnia. Ahogy emlékszem, rendkívül sok elfoglaltságunk volt: félévenként 19–20 tárgyból kellett kollokválni. Ilyen körülmények között a szakmai képzés nem lehetett teljes

Ismét együtt

saságból ne lépett volna az évek során előre. Ennek a társaságnak hatvan százaléka az egyetemet is elvégezte: igazgatók, főiskolai tanárok találhatók közöttünk. Hétköznapjainkat ma már nehéz elképzelni, ugyanúgy mint a Mindszenty-ellenes tüntetést. De volt valami egyszerű romantika, amely helytállásunkat elősegítette. Sajátos kor volt ez. Egyáltalán nem vagyok biztos benne, hogy a mai ifjúság annyira más lenne mint ahogy azt állítják. Akkor romantikusabbak, harcosabbak voltak a körülmények, nagyobb kitüntetés volt, ha az egyszerű paraszt vagy munkásgyerek egyetemre került — jobban meg is becsülték. És később mindennapi munkánkban is lendületesen hatott ez a becsületes élet. Azt, hogy így összeforrott ez a társaság magyarázza az is, hogy kevesebben voltak a széthúzó. Diákönkormányzat volt a kollégiumban,

értékű. Ami az én utamat illeti, fél éves gyakorló tanítástam Cibakházán töltöttem, majd hazakerültem szülővárosomba, Mezőtúrra és ének-zene szakos tanárként működtem. Emellett résztvettem a város művelődési munkáiban és a népművelésben. Később az általános iskolából zeneiskolába helyeztek át — emlékszik vissza pályakezdésére Horbály András. Olyan időben kezdtük a tanítást, amikor nagyon nehéz volt meglátni az utakat. Évfolyamunk nagy többsége népi kollégista volt: kissé avantgarde, de mindenestre a munkában és a politikai életben való helytállásra nevelt mindannyiunkat. És hogy megint magamra térjek vissza: tavaly átkerültem Gyulára zeneiskolai igazgatónak.

— Hogyan folyt le abban az időben a főiskolások egy napja?

— Hat órák volt az eb-

sajtófoglalkozás következett. Reggeli után héttől fél nyolcig minden nap nyelvi foglalkozás is volt. Aztán délután kettőtől az órák. Több mint negyven óránk volt, de kézimunkát, rajzot és népitáncot kötelezően tanulunk, hiszen falusi tanári pályára készítették fel bennünket. Az ebéd után általában konkrét társadalmi munkát végeztünk a diák-szövetség, a szakszervezet, a MEFESZ keretein belül s sokszor csak vacsora után juttunk el a tanulásig. Politikai-társadalmi munkánk nyugodtan mondhatom, nem volt hiábavaló. Beszélhetnek erről a legelső szakértségi évfolyam diákjai, de résztvettünk a néphadsereg tisztikarának újjászervezésében és más agitációban is.

— Mai szemmel kissé furcsának tűnik ez az életrend!

— Lehet. De mindnyájunknak jót tett ez az időszak. Általában az a véleményem, hogy az ifjúságnak sohasem árt egy bizonyos fokú szigorúság. Persze, nem Twist Oliverre gondolok. Ha csak azt vesszük, hogy a társaságnak nagyrésze ezzel a starttal nagyon messze jutott az egyszerű általános iskolai szinttől — már ez is mond valamit. A délelőtti összejövetelen arról beszélgettünk, hogy elképzelhető: a mai ifjúság képzettségben, de hiányzik az a sokat emlegetett romantikus lendület. Ha hasonlatot akarok erre találni: az ember a mérsékelt égöv alatt alakult ki. Nem a trópusokon. De nem is a pólusokon.

ELLENTMONDÁSOKKAL teljes, de sok szempontból „hőskorszaknak” mondható történelmi időszak ifjúsága találkozott Szegeden augusztus 19-én. Beszélgettünk. És amit mondtak, amit ez a cikk magába foglal — tanulság lehet, de példa is egyben. Az emberi észretartás.

V. M.

Kiss Sándor szegedi joghallgató és a légkalapács együttműködése. Bánta a felbontásra kerülő útkövezet.

Szegedi Egyetem

Szegedi Szabadtéri Játékok

Walpurgis-éj

Az Állami Operaház balett-együttese forró sikert aratott Gounod Faustjának balett-betétjében. Az előtérben Lakatos Gabriella és Szumrák Vera.

A nyolcadik nyár... A Szegedi Szabadtéri Játékok felújítása óta az idén nyolcadszor hangzott fel a jellegzetes szignál, a „Szeged híres város...” melódiaja a fanfárokon.

A háború előtt csak megszakítással ért meg az akkori, jóval szerényebb keretek között működő nyári rendezvény-sorozat ennyi időt. Aztán a háború elnémította az énekesek, a zenekarok hangját, kialudtak a fények a téren s később — az elsötétítések idején — az egész városban. Fegyverek közt a műzsák hallgattak. Hallgatniok kellett.

Szegedi Ünnepi Hetek! Év-ről-évre növekvő hazai és nemzetközi érdeklődés. Egyre igényesebb műsor, egyre színvonalasabb előadások. Az idén is! A „Háry” sajátosan magyar ízeivel, igényesen mulatató humorával. Ötletgazdag, látványos rendezés, elsőrangú énekesek: Szőnyi Olga, Komlóssy Erzsébet, Melis György, Szalma Ferenc s a komédiázásnak olyan mesterei, mint Dayka Margit és Tompa Sándor. Nagy siker volt. Mint a „Tragédia” is, amelynek új rendezője Vámos László jobban gazdálkodott a nagy színpadter nyújtotta lehetőségekkel, látványosabb és dinamikusabb előadást rendezett, mint Major Tamás. S ha a mű értelmezésével s mindenek előtt Gábor Miklós Lucifer-alakításával nem is tudunk mindig egyetérteni, az előadást élveztük: a mű szépségét és a produkció látványosságát egyképpen.

A sláger Gounod Faustjának bemutatása volt az idén. S nem is elsősorban a külföldi vendégénekesek miatt (bár tagadhatatlan, hogy az érdeklődés nekik is szólt), hanem mert maga az opera is a világ operairodalmának egyik sokat játszott s közönségsikernek örvendő alkotása. A vendég-hármas: Virginia Goldoni, Juan Oncina és Carlo Cava összteljesítménye valóban magas szintű volt. De eddigi pályafutása legjobb teljesítményével nőtt fel az előadás rangjához a Valentint éneklő és alakító Gyimesi Kálmán, kitűnő volt Berdál Valéria Siebel apród szerepében s Komlóssy Erzsébet kiértelt hangja és jó játéka is csak emelte a bemutató színvonalát.

Teljessé a program már hagyományos sokszínűségét a Grúz Állami Balettegyüttes bemutatkozása tette, amely Vahtang Csabukiáni, e kiváló balettrendező, koreografus és fantasztikus képességű táncos vezetésével különösen a grúz népi epika egy epizódját feldolgozó s népzenei motívumokkal átszőtt, színesebb zenéjű „Gorda” című balettjátékban nyújtott maradandó élményt. Az „Otello” előadását elsősorban a címszereplő Csabukiáni táncos tette feledhetetlen élménnyé. Mellette olyan kitűnő szólótáncosai vannak az együttesnek Cignadze és Kikalejsvili (Desdemona s Jago szerepét

táncolták és alakították), akik a világ bármely balett-együttesének kiemelkedő szólistái lehettek.

A Szegedi Ünnepi Hetek rendezvényeinek előkészítéséből, lebonyolításából kivették a részüket intézményeink s azok dolgozói és hallgatói is. A város vezetői és a Szabadtéri Játékok igazgatósága elismerően nyilatkoztak az egyetemnek és a főiskola sokoldalú segítségével a Valentint éneklő és alakító Gyimesi Kálmán, kitűnő volt Berdál Valéria Siebel apród szerepében s Komlóssy Erzsébet kiértelt hangja és jó játéka is csak emelte a bemutató színvonalát.

Teljessé a program már hagyományos sokszínűségét a Grúz Állami Balettegyüttes bemutatkozása tette, amely Vahtang Csabukiáni, e kiváló balettrendező, koreografus és fantasztikus képességű táncos vezetésével különösen a grúz népi epika egy epizódját feldolgozó s népzenei motívumokkal átszőtt, színesebb zenéjű „Gorda” című balettjátékban nyújtott maradandó élményt. Az „Otello” előadását elsősorban a címszereplő Csabukiáni táncos tette feledhetetlen élménnyé. Mellette olyan kitűnő szólótáncosai vannak az együttesnek Cignadze és Kikalejsvili (Desdemona s Jago szerepét

Gazdag program, sikerek

A SZEAC sportolóinak nyári szerepléséről

A SZEAC szakosztályainak egy részében nyáron is szerény munka folyt. A kosarasok, a labdarúgók az őszi idényre készültek, sőt, a labdarúgócsapat augusztusban három mérkőzést is játszott. A férfi kosarasok részt vettek a Balaton Kupa, a Szabadtéri Kupa küzdelmeiben, szeptember ötödikén a Székesfehérvár, tizenkettedikén pedig a BEAC ellen játszottak. Mindkét alkalommal idegenben.

A labdarúgóknak ezen az őszi nehéz dolga lesz. Be kell bizonyítaniuk, hogy többet tudnak, mint amennyit az NB I B színvonalára megkövetel, vissza kell szerezniük a szegedi közönség bizalmát, tehát sorozatosan meggyőző, jó játékokat kell produkálniuk. Hogyan is kezdődött az őszi idény? Augusztus 14-én 3:1-es hazai győzelemmel zárult a SZEAC—Győri MÁV DAC találkozó, 21-én, Budapesten, az akkor élvonalas BVSC ellen az utóbbi idők legjobb játékát nyújtotta a csapat, balszerencsés körülmények között mégis kikapott 2:0 arányban.

Augusztus 28-án a Szegeden lejátszott SZEAC—Ganz MÁVAG mérkőzés ismét hazai győzelmet hozott, de sajnos gyenge játékot is. A 2:0-ás eredmény után azonban az egyetemi csapat három ponttal megközelítette a 22 pontos, vezető BVSC-t. Dorajt tehát nem volt rossz, a folytatáson múlik, hogy jövőre hogyan és hol szurkolunk majd a SZEAC-nak. A SZEAC II. a megyei bajnokságban szerepel és utcahosszal vezet, a nyári úttörő bajnokságot ugyancsak a SZEAC csapata nyerte.

NB I-es férfi kosárlabdázóink július 25-én kezdtek

a nyári alapozást. Tizenöt játékos heti négy erőnléti edzéssel készült az őszi idényre, ahol bizony nagyon kell igyekezni ahhoz, hogy elkerüljék a kiesést.

Schmidt külföldi útja miatt csak később kezdett, Bácskai pedig szigorlatai, utolsó vizsgái miatt maradt el az edzéseken. Az augusztus 12—13—14 nyári Balaton Kupa csak befejező akkordja volt az alapozásnak, nem különös tehát, hogy a tizenhat résztvevő csapat között a SZEAC csak a kilencedik helyet foglalta el. A komolyabb labdás edzések augusztus köze-

most az őszi idény mértékére készülnek.

Az atléták közül Gulyás László ért el jó eredményeket. A salgótarjáni vidékbajnokságon első helyre került háromszorosban, a magyar bajnokságokon pedig ugyanebben a számban 14,68 m-es új megyei csúccsal az előkelő ötödik helyre került. Az atlétákról alkotott teljes képhez az is hozzátartozik, hogy megnyerték a szombathelyi Entzbruder Dezső emlékversenyt is. Gulyás Mária a vidékbajnokságon súlylökésben harmadik lett.

Evezőseink Baján megnyerték a három város versenyét, Mohácson pedig a Duna Kupát. A győri vidékbajnokságon változó sikerrel szerepeltek.

Kajak-kenu szakosztályunk fiatal versenyzői több jó eredményt értek el, a legtöbb siker azonban a két válogatott kerettag, Kovács László és Bózsó Ferenc nevéhez fűződik.

Női teniszcsapatunk megnyerte az NB III-as bajnokságot, s így jövőre az NB II újoncai lesznek.

A vízilabdások is kitétek magukért, helytálltak a III. osztályban, s a következő bajnoki évben újra az OB II-ben játszhatnak a bajnoki pontokért.

Az asztalitenisz, a cselgáncs, a kézilabda, a torna, a természetjáró és a vívószakosztály a nyáron nem indult versenyeken.

És még egy apró hír a SZEAC berkeiből: Ha minden a terveknek megfelelően alakul, akkor szeptember végén átadják rendeltetésének a klubot is a Széchenyi tén.

Farkas István

A kongresszus előtt

Vezetőség és küldöttválasztó taggyűlések intézményeink pártszervezeteiben

A közelmúltban a Szegedi Orvostudományi Egyetem, József Attila Tudományegyetem és a Szegedi Tanárképző Főiskola pártalapszervezeti taggyűléseken vitatták meg a Magyar Szocialista Munkáspárt által rendezendő IX. Kongresszusának irányelveit és a Szervezeti Szabályzat módosításának tervezetét. A taggyűléseken megválasztották a jelölő bizottságokat, amelyeknek feladata volt, hogy a tagság körében tájékozódva, gondos mérlegelés után az arra legérdemesebb ártpagok közül kiválasszák azokat, akiket az alapszervezetek új vezetőségeibe javasolnak.

A jelölő bizottságok két heti munkája után a napokban sor kerül az első vezetőség és küldöttválasztó taggyűlésekre alapszervezeteinknél.

A József Attila Tudományegyetem alapszervezetei közül elsőként a hivatali alapszervezet tagjai gyűlnek össze holnap délután 4 órakor a rektori tanácssteremben vezetőség és küldöttválasztó taggyűlésre. A taggyűlésen Korek József alapszervezeti titkár számol be az elmúlt időszakban végzett munkáról, a pártszervezet eredményeiről, életéről. A Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskola alapszervezete szeptember 14-én délután 3 órakor lesz Nagy Pálné tit-

kári beszámolójával. A Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium vezetőségválasztó taggyűlésén 15-én délután 3 órakor Molnár Istvánné tart titkári beszámolót. A kari alapszervezetek közül elsőként az Állami és Jogtudományi Kar alapszervezete választja meg új vezetőségét dr. Dobó István titkári beszámolója után 21-én délután 3 órakor. A TTT alapszervezetének taggyűlésén 22-én délután 3 órakor dr. Leindler László számol be, a Bölcsészettudományi Karon 29-én délután 3 órakor dr. Duró Lajos titkári beszámolója után választja meg a taggyűlés az új vezetőséget és a kar küldöttjeit az október 13-án az aulában tartandó összegyűlési küldöttterkezeletre, amelynek dr. Márta Ferenc, az egyetemi párt-végrehajtóbizottság titkára lesz az előadója. A Szegedi Tanárképző Főiskola MSZMP-szervezete szeptember 23-án 3 órakor rendezi meg vezetőségválasztó taggyűlését a főiskola dísztermében, amelyen Orgoványi Zoltán tart titkári beszámolót.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem MSZMP-alapszervezetei is ezekben a napokban tartják meg vezetőség és küldöttválasztó taggyűléseiket. Az elméleti intézetek pártszervezetének taggyűlé-

sén szeptember 15-én, dé-

után 4-kor dr. Domján Gyula tart titkári beszámolót. A hallgatói pártszervezet taggyűlésén 16-án délután 5 órakor dr. Kása Péter, a Gazdasági Igazgatóság pártszervezetének taggyűlésén 21-én délután 4 órakor Papp Péter, a klinikai pártszervezet taggyűlésén 22-én 4 órakor dr. Sütő Mihály, a gyógyszerészkar pártszervezetének taggyűlésén 23-án 4 órakor Pignitzki György tart titkári beszámolót. Az új vezetőségek és a küldöttek megválasztását követően október 12-én, délután 2 órakor a Szemklinikai előadótermében rendezik meg az összegyűlési küldöttterkezeletet, ahol dr. Bogács László, az egyetemi pártvégrehajtóbizottság titkára számol be a VIII. Kongresszus óta eltelt időben végzett munkáról.

SEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, az Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Főszerkesztő: Papp Lajos. Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Tel.: 51-98. 23-30. Kladásért felül: Kovács László a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kladohivatal: Szeged, Tanácsköztársaság útja 10. Tel.: 35-00, 31-16. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ára 80 fillér. Előfizetés negyedévre 3 Ft. Szegedi Nyomda Vállala